

діагностики проблемних сфер і технологій розвитку сучасної особистості [1].

У системі психологічної підготовки управлінців закладами освіти можна досягти максимальної ефективності шляхом об'єднання зусиль фахівців психологічної служби, працівників системи післядипломної педагогічної освіти, психологів, які працюють у системі освіти та науковців, які презентують інноваційні теоретичні та методичні розробки. Тому окреслена проблема потребує подальших досліджень та ґрунтовних наукових розвідок.

Перелік використаних джерел

1. Інноваційні технології розвитку психологічних ресурсів особистості: колективна монографія. Херсон : Вид-во ФОП Вишемирський В.С., 2019. 354 с.
2. Мотозюк Л. М. Психологічні особливості управлінської діяльності та процесів ухвалення управлінських рішень при здійсненні керівництва закладами освіти. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2010. Вип. 5. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadps_2010_5_23.
3. Психологічна підготовка керівників освітніх організацій до діяльності в умовах змін: посібник. Київ, 2014. 194 с.

Ланкіна Юлія

вчитель англійської мови, директор
Херсонська загальноосвітня школа
I-III ступенів №36
Херсонської міської ради

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ЗАКЛАДОМ ОСВІТИ

Актуальність дослідження. Політичні та економічні зміни, що відбуваються в Україні, суттєво впливають на систему освіти. У “Національній доктрині розвитку освіти України в XXI столітті” задекларована нова ідеологія сучасної школи як соціально-педагогічної системи. Першочерговим завданням є забезпечення якості освіти, яка має відповідати актуальним потребам людини, суспільства і держави. В цьому аспекті актуалізуються проблеми управління освітніми процесами.

Необхідні умови успішного управління закладом освіти:

- управлінська культура керівника;
- безперервність освіти – умова професійного розвитку;
- варіативність та гнучкість системи.

З точки зору С. Боруки, управлінська культура – це міра та спосіб креативної самореалізації керівника в різних видах управлінської діяльності, що орієнтована на засвоєння, передавання та створення цінностей і технологій в управлінні школою [3].

Управлінська культура – це інтегративне комплексне поняття, система особистісних, професійних і ділових якостей керівника, що є важливими для реалізації управлінських функцій, а також комплекс засобів управлінського впливу, орієнтованих на формування організаційної культури закладу освіти.

До базових елементів управлінської культури входять:

- знання, вміння і навички з управління, а також відповідна самооцінка керівника, вміння тримати контроль над емоціями та настроєм;

- етика і етикет керівника;

- управлінські та організаційні суспільні відносини, що матеріалізуються в нормах та цінностях суспільства, і які стають надбанням культури особистості в процесі її соціалізації;

- організація власного робочого місця керівника, а також створення комфортних умов для праці співробітників;

- ступінь прийняття цінностей організації, встановлених суспільством культурних норм;

Зміст управлінської культури керівника закладу освіти передбачає знання принципів, методів, форм, а також технологічних прийомів управління освітніми процесами, що орієнтовані на зростання їх ефективності.

Розвиток управлінської культури керівника закладу освіти містить:

- психолого-педагогічне проектування освітніх процесів у межах певного вікового інтервалу;

- організацію навчання як оволодіння засобами діяльності в їх досконалих формах дій;

– реалізацію виховання як зростання особистості керівника, соціально-педагогічне проектування освітнього середовища, в якому реалізуються відповідні процеси.

Розвиток управлінської культури керівника ЗЗСО у процесі підвищення кваліфікації має будуватися і бути націленим на зростання демократичності, гуманності, поваги та уваги до людини, ввічливості, розвитку моральних якостей та загальнолюдських цінностей в управлінській діяльності.

Основні види занять з професійного зростання керівників ЗЗСО: семінарські та практичні заняття; лекції; «круглі столи», ділові та рольові ігри, тренінги, робота з літературою, дискусії, дебати. Однією із ефективних форм навчання керівників шкіл є «Педагогічна студія». «Педагогічна студія» – це лабораторія креативних задумів, що дає можливість перевірити та відпрацювати нові ідеї і запобігати можливим педагогічними і методичним помилкам. Заняття проходять в три етапи: I – теоретичний; II – методичний; III – технологічний (ІКТ).

Л. Даниленко вважає, що будь-яка освітня інновація перш за все вносить якісно впливає на кінцевий результат освітнього процесу, та також, що будь-яка освітня інновація побудована на додаткових часових та інтелектуальних затратах учасників освітнього процесу [1]. Принцип інноваційності в процесі розвитку управлінської культури керівника ЗЗСО покращує результати та забезпечує якісні зміни.

Принцип варіативності ґрунтується на гнучкості та варіативності змісту, методів, форм, засобів навчання та забезпечує якісну організацію освітнього процесу.

Принцип інноваційності полягає у постійному внесенні змін в освітній процес закладу, у професійний розвиток керівників закладів ЗЗСО. Управлінськими інноваціями можна вважати сучасні діагностичні, економічні, інформаційні, психологічні технології, що дозволяють створити певні умови для ефективного та оперативного прийняття управлінського рішення керівником [4]. Разом управлінські інновації, які впроваджуються у заклади освіти, виділяються: модернізовані зміст, форми й методи управлінської

діяльності керівника закладу, громадсько-державні, регіональні, модульні, проектні моделі управління.

Перелік використаних джерел

1. Даниленко Л. І., Островерхова Н. М. Ефективність управління загальноосвітньою школою: соціально-педагогічний аспект: Монографія. К.: Школяр, 1996. 302 с.
2. Даниленко Л.І. Теоретико-методичні засади управління інноваційною діяльністю в загальноосвітніх навчальних закладах: автореф. дис...д-ра пед.наук: 13.00.01 / Інститут педагогіки АПН України. К., 2005. 42 с.
3. Маркарян Э.С. Теория культуры и современная наука: (Логико-методол. анализ). М.: Мысль, 1983. 284 с.
4. Мармаза О.І. Інноваційні підходи до управління навчальним закладом. Х.: Видав.гр. «Основа», 2004. 240 с.

Лілія Ребуха

д. пед. наук, доцент, завідувач кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет

Христина Кравець

здобувачка 1 курсу магістратури
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»,
Західноукраїнський національний університет

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ПІДГОТОВКИ ВИКЛАДАЧІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Нині управлінська підготовка педагогічних працівників набуває все більшого значення. Це пов'язано з статусом освіти як освітньої послуги, яка ефективно надається університетами і підлягає ефективному управлінню. Тому майбутні викладачі повинні мати уявлення про основи управлінської діяльності в сфері професійної освіти і володіти широким набором управлінських умінь і навичок, які отримують подальшу реалізацію при плануванні діяльності, керівництві освітнім процесом, управлінні викладацьким колективом.

Управлінська діяльність майбутнього викладача вищої школи розуміється нами як особливий вид діяльності по перетворенню різних об'єктів в межах системи професійної освіти для досягнення